

Vstup

1. V zemi věrných Če - chů ra - dost - ný den sví - tá, štěstím ne - be ple - sá

jit - ra sva - tá zář, zpěvem ve - lebným jej ná - rod ce - lý ví - tá,

bí - lé kvě - ty lás - ky kla - de na ol - tář. Ky - ri - e, e - lei - son,

smi - luj se, ó Pa - ne, v mi - los - ti a lás - ce shlédni na svůj lid,

žeh - nej ná - ro - du a vlas - ti mi - lo - va - né, hoj - nost ze - mi dej a mí - ru sva - tý klid.

Před evangeliem

2. Slova Páně hlásal životem svým celým,
apoštolem víry vlasti naší byl,
Boha miloval i lid svůj srdcem vřelým,
příkaz lásky Páně skutkem naplnil.
Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu:
Bůh ti odpusť, bratře! šeptal jeho ret.
Nikdy nezahyne plémě věrných Čechů,
dokud bratr bude bratru odpouštět.

Přijímání

4. Klaníme se tobě, Bože náš a Pane,
pod způsobou chleba, vína tajemnou;
víra duši sílí, láska v srdci plane,
naděj život vlévá v duši zemdlenou.
S naším vojevodou v úctě poklekáme,
víra jeho pevná plní naši hrud',
tebe ve svátosti, Pane, vyznáváme,
s námi, Jezu Kriste, Bože skrytý, buď.

Obětní průvod

3. Tobě, Bože věčný, oběť chleba, vína
láska lidu v úctě klade na oltář;
proměň dary čisté v tělo a krev Syna,
který slovem pravdy změnil země tvář.
Posvěť duši naši, Pane Jezu Kriste,
jenž se Otci svému za dar podáváš,
bychom tobě nesli v oběť srdce čisté,
jako Václav svatý, zbožný kníže náš.
5. Beránku náš Boží, Pane Jezu Kriste,
milost tvoje září v nebes věčný stan,
v pokoře se blíží k tobě duše čisté,
život dáváš tomu, kým jsi milován.
V dvorstvu nebes jasném dědic české země
v náruč tvoji sladkou národ celý zve;
pevně státi bude zbožné jeho plémě,
v lásce věrné střežíc poklad víry své.

Závěr

6. Žehnals, Pane, otcům milosti své květem,
odíval jsi štědře práce jejich plod.
Z lůna slávy věčné shlédni k jejich dětem,
žehnej slovem spásy Čechů věrný rod.
Přijď, ó Jezu Kriste, spáso světa všeho,
duším světlo víry, srdcím lásku dej,
sešli pomoc svoji z trůnu nebeského,
českou zemi chraň a lidu požehnej.

Před evangeliem

2. Slo-va Pá-ně hlá - sal ži-vo-tem svým ce - lým, a-po-štolem ví - ry

vlas-ti na - ší byl, Bo-ha mi-lo-val i lid svůj srd-cem vře - lým,

pří-kaz lás-ky Pá - ně skutkem na - pl - nil. Za své vra-hy pro-sil

v posledním svém vzde - chu: Bůh ti odpusť, bra - tře! še-ptal je - ho ret.

Ni - kdy ne-za-hy-ne plé - mě věrných Čechů, do - kud bra-tr bu-de bratru odpouštět.

Obětní průvod

3. To-bě, Bo-že věč - ný, o - běť chleba, ví - na lás-ka li - du v úc - tě

kla-de na ol-tář; proměň da - ry čis - té v tě-lo a krev Sy - na,

kte-rý slo-vem prav - dy změ-nil ze-mě tvář. Po - svět du - ši na - ši,

Pa-ne Je - zu Kris - te, jenž se Ot - ci své - mu za dar po - dá-váš,

by-chom to-bě ne-sli v o - běť srd-ce čis-té, ja - ko Václav svatý, zbožný kníže náš.

Přijímání

4. Kla-ní-me se to - bě, Bo-že náš a Pa - ne, pod způ-so-bou chle - ba,

ví - na ta-jemnou; ví - ra du - ši sí - lí, lás-ka v srd-ci pla - ne,

na-děj ži-vot vlé - vá v du-ši ze-mdlenou. S na - ším vo - je - vo-dou

v úc-tě po-kle-ká - me, ví - ra je - ho pev - ná pl - ní na - ši hruď,

te - be ve svátosti, Pa - ne, vyznáváme, s ná-mi, Je-zu Kriste, Bo-že skrytý, buď.

Přijímání 2

5. Be-rán-ku náš Bo - ží, Pa-ne Je-zu Kris - te, mi-lost tvo-je zá - ří

v nebes věč-ný stan, v po-ko - ře se blí - ží k to-bě du - še čis - té,

ži - vot dá-váš to - mu, kým jsi mi - lo-ván. V dvor - stvu ne-bes jas-ném

dě-dic čes-ké ze - mě v náruč tvo - ji slad - kou ná-rod ce - lý zve;

pev - ně stá-ti bu-de zbož - né je-ho plémě, v lás-ce věrné střežíc poklad ví-ry své.

Závěr

6. Žehnals, Pa-ne, ot - cům mi-los-ti své kvě - tem, o - dí-val jsi štěd - ře

prá-ce je-jich plod. Z lů-na slá-vy věč - né shlédni k jejich dě - tem,

žeh-nej slo-vem spá - sy Če-chů věr-ný rod. Přijď, ó Je - zu Kris-te,

spá-so svě-ta vše - ho, du-ším svě-tlo ví - ry, srd-cím lás-ku dej,

se - šli pomoc svo-ji z trů-nu nebeské ho, čes-kou ze-mi chraň a li-du požehnej.